

have, at dette Resultat ikke er fremkommet med eet Slag, isølge en stærk urolig Bevægelse, men efter håanden, ved en rolig Udvikling, saaledes at der lige til den nærværende Tid har fundet en bestandig Tilvæxt Sted i stærkere Forhold, end der har været Afgang ved Dødsfald og Flytning, og at der er Udflugt til, at denne Tilvæxt endnu en Tid lang vil vedvare. Jeg skal derhos bemærke, at der ikke har været udøvet nogen fremskyndende, men tværtimod en tilbageholdende Indvirkning paa dette Forholds Udvikling, idet en formaalende Mand i Kredsen fra Begyndelsen af lagde de Paagældende det alvorligt paa Herte, at de maatte betænke sig vel, inden de gjorde et saadant Skridt, hvorved de stillede sig frem for den almindelige Opmærksomhed, saa at deres ydre og indre Liv dog nogenlunde maatte svare dertil, for at de ikke skulde gjøre Herren Skam. Naar man nu betænker, hvor stærkt et Baand Sognebaandet er, hvori navnlig paa Landet saamange andre Baand ere indflettede, hvilken Overtindelse det koster at løse det, og hvormange Besværligheder det medfører, og derhos tager i Betragtning, hvor svagt Menighedslivet rører sig i vore Sognemenigheder, saa tror jeg, at man maa finde det fremkomne Resultat meget betydningsfuldt. Naar man har en stærk og levende Overbeviisning, da er man villig til at taale og ofre Meget derved, og det er i sin Orden, at man gjør det; men det er dog neppe i sin Orden, naar Samfundsforholdene, hvor det kan ske, ikke lempes saaledes, at disse Dpoffelser og Besværligheder ikke blive større end fornødent. Det er klart, at det er forbundet med stor Besværlighed at benytte en Præst og en Kirke i en Afstand af 1, ja indtil 2 Mil, især ved enkelte

Leiligheder, som Altergang, Børnebaad og Bryllup, allerhelst ved Vintertide og i Sygdom og Alderdom, og det er indlysende, at det vilde være en stor Lettelse for de Paagældende, om det kunde tillades dem at benytte deres egen Sognekirke eller dog en Kirke, som laa i Kredsens Centrum, at de der kunde samles med deres valgte Skælesørger til Gudstjeneste, at de der kunde søge Altergang, faae deres Børn døbte og deres Ægtefæber indviende. Det er den høitærede Minister bekendt, at der fra den Kreds, jeg her nærmest har for Die, er indkommet et Andragende om en saadan Tilladelse; men det er mig ikke bekendt, at dette Andragende endnu har fundet sin Afgjørelse. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere, end at de paagældende Beboere, der ved at udtræde af den kirkelige Sognesforbindelse dog ikke ere udtraadte af Folkekirken og heller ikke have ophørt at svare Kirketiende, ere berettigede til en saadan Afbenyttelse af deres Sognekirke, naar det ikke kommer i nogen Collision med Sognementighedens Afbenyttelse deraf. Jeg veed heller ikke rettere, end at den høitærede Minister opfattede Sagen paa samme Maade, da Loven om Sognebaandets Løsning i sin Tid blev forhandlet paa Rigsdagen, idet han standsede et Forslag, der sigtede til at ordne dette Forhold ved Lov, med den Bemærkning, at han antog, at det kunde ordnes ved administrative Foranstaltninger. Dersom den høitærede Minister endnu maatte være af samme Mening, som jeg antager han er, da vil Sagen jo let kunne afgjøres ved en ministeriel Resolution. I modsat Fald tør jeg haabe, at han ikke vil undslaae sig for at forelægge Rigsdagen et dertil sigtende Lovforslag.